

תלמודו בידו

דף כג עמוד א

א] האם מותר ליתן בשמים על גחלים כדי שיתנו ריח טוב בפירות ?

ב] האם מותר ליתן בשמים על חרס כדי שיתנו ריח טוב בפירות ?

ג] האם מותר למלול עץ בשמים תלוש בין אצבעותיו כדי להוציא ריחו, ומדוע ?

ד] האם מותר לפרה לצאת לרשות הרבים בשבת ברצועה שבין קרניה ?

ה] מהו קרוד וקרצוף, והאם הם מותרים ביום טוב ?

א] רב: אסור. שבנתינת הבשמים מכבה את הגחלת, ועוד שמבעיר את הבשמים. ואין זו מלאכה השווה לכל נפש, שאין עושים כן אלא לאיסטגנים. שמואל: מותר. שזו מלאכה השווה לכל נפש אפילו לעניים, אלא שאינה מצויה להם. ולאוכל נפש התירו כיבוי והבערה והולדת ריח [כהיתר צליית בשר על גחלים].

ב] רב יהודה: מותר [שאין בזה כיבוי, והבערת הבשמים היא על ידי שינוי]. רבה: אסור מדרבנן, מפני שמוליד ריח חדש בחרס. ומוליד דומה לעושה מלאכה חדשה.

ג] הדין: מותר. וכן קוטם את ראשו כדי שיהיה לח ויריח. הטעם: אינו מוליד דבר חדש, אלא גורם לתוספת על הריח שכבר קיים בו.

ד] ר' אלעזר בן עזריה: מותר, מפני שהיא לנוי ואינה משאוי. חכמים: אסור. מפני שהיא משאוי לבהמה, ואדם מצווה על שביתת בהמתו.

ה] קרוד: סירוק הבהמה במסרק ברזל ששיניו דקות, ועושה חבורה שלא במתכוון. קרצוף: סירוק במסרק עץ ששיניו גסות, ואינו עושה חבורה.

לר' יהודה: קרוד אסור, שדבר שאינו מתכוון אסור.

לחכמים: אף קרצוף אסור, כדי שלא יתירו גם קרוד.

לר"א בן עזריה: אף קרוד מותר, שדבר שאינו מתכוון מותר. וכן הלכה.